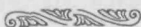

njika. Pahomij pa, njegov predstojnik, ga je ostro posvaril in kaznoval ter mu ukazal, da mora odslej narediti vsak dan dve preprogi, drugim v zgled in pouk, da je treba delati v duhu ponižnosti, ne pa iz častihlepnosti.

Mali bahač.

Tam nekje bil je mal bahač.
Še sam zapeti ni znal hlač,
pa pravi: »Nisem več otrok,
gospod jaz biti čem visok!«
Očetovo si palico
sposodi in na glavico
klobuk očetov nasadi;
zeló ponosen vun hiti,
z gospôdo šetať gre junak.
A tega spazil ni bedak, —
da skril klobuk je pol glavé...
V soglasnem smehu vsi kričé:
»Klobuk, kaj meša ti glavó,
kam neseš detece mladó?!

Vsak dan praznik!

Ta mesec bo vsak dan praznik — Marijin praznik. Glejte, narava se je že tako lepo pripravila — praznično oblekla! Poslušajte, kako milobno lepo pojo Marijini zvončki — bele šmarnice! Kako praznično slovesno prepevajo slavo Mariji naše pridne pevčice po vrtih in logih! In velika svetilka na nebu — ali se vam ne zdi, da vse lepše in prijetneje sveti in greje v tem mesecu. In srca pobožnih vernikov — kako se navdušujejo za slavo Marijino! Če ne morejo v cerkev, pa opravljajo šmarnice pred domačim oltarčkom: molijo, čitajo, pojejo!

